

»Et *flertal* (udvalget med undtagelse af fremskridtspartiets medlemmer) indstiller til folketinget, at der gives fornyet samtykke efter grundlovens § 57 til den rejste tiltale.

Et *mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller, at det begærede samtykke *ikke* meddeles.

Ved valget den 8. december 1981 opnåede Mogens Glistrup valg til folketinget med 18.927 personlige stemmer. Dette skete, uanset at vælgerne utvivlsomt var bekendte med den pågældende straffesag.

Når vælgerne alligevel giver så betydelig tilslutning – næst efter de to største partiers partiledere den største i landet – må det være meningen, at Mogens Glistrup skal kunne hellige sig arbejdet i folketinget og have fornøden tid og ro til at fordybe sig i de tusindtallige alvorlige problemer for hele det danske samfund, som folketinget anno 1982 er stillet over for. Men det vil være umuligt, hvis han samtidig skal beskæftige sig med sidsteinstansbehandlingen af den enormt store straffesag (skønmæssigt er den især i kraft af det af myndighederne fremlagte svulmet op til henimod 250.000 sider papir).

Når der skal tages stilling til, om Mogens Glistrups arbejdskraft først og fremmest skal bruges i folketinget eller først og fremmest skal bruges på sagen, må denne prioritering afgøres ud fra, at landets øverste organ – folketingsvælgerne – har truffet den nævnte afgørelse.

Imod at meddele det ansøgte samtykke om ophævelse af Mogens Glistrups immunitet taler yderligere de mange hensyn, som har været fremdraget ved folketingets tidligere behandlinger af sagen. Herom henvises til Folketingstidende 1973–74 (2. samling) tillæg B, sp. 769–832 og forhandlingerne sp. 7592–7636, Folketingstidende 1974–75 (1. samling) tillæg B, sp. 9ff og forhandlingerne sp. 1260ff, Folketingstidende 1974–75 (2. samling) tillæg B, sp. 41ff og forhandlingerne sp. 1732–1758, Folketingstidende 1976–77 (2. samling) tillæg B, sp. 75–80 og forhandlingerne sp. 1262–1274, Folketingstidende 1977–78, tillæg A, sp. 4113–4120 og Folketingstidende 1979–80, 2. samling, tillæg B, sp. 1ff og forhandlingerne sp. 524–537. Dette materiale suppleres af de som bilag til nærværende betænkning optrykte artikler »De fortiede skandalers sag« (bilag 3).

Samtlige de dér fremdragne forhold imod immunitetsophævelse er fuldt ud blevet bekræftet af udviklingen og gør sig stadig gældende med fuld styrke.

Til de således anførte hensyn slutter sig nu yderligere de mange forhold, som er fremdraget i den som bilag 4 og 5 til nærværende betænkning optrykte ansøgning af 3. og 7. december 1981 om tredjeinstansbevilling og de – ligeledes som bilag – optrykte artikler fra Berlingske Tidende for 22. (bilag 6) og 30. december 1981 samt 2. januar 1982 (bilag 7). Så sent som i aviserne for den 18. januar